

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา

ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อให้นิสิตมหาวิทยาลัยพะเยา เป็นผู้มีความรับผิดชอบ เคารพในสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น มีความประพฤติดี ปฏิบัติชอบ ดำรงไว้ซึ่งเกียรติ ชื่อเสียง มารยาทอันดีงาม และความมีระเบียบวินัยอยู่ในกรอบของคุณลักษณะนิสิตที่พึงประสงค์ของสังคมและของมหาวิทยาลัย จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๕๓ สภามหาวิทยาลัยพะเยา ในคราวประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงให้ออกข้อบังคับ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยพะเยา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยพะเยา

“คณะ” หมายความว่า คณะวิชา และวิทยาลัย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีนิสิตในสังกัด

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีคณะที่นิสิตสังกัดอยู่และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่นิสิตสังกัดอยู่

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตมหาวิทยาลัยพะเยา

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และเพื่อการนี้ให้อำนาจออกประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

หมวด ๑

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๕ นิสิตต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือของคณะอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่ากระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ นิสิตจะต้องแต่งกายตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย เครื่องแบบ เครื่องหมายและ เครื่องแต่งกายของนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๔ หรือแต่งกายในชุดปฏิบัติภารกิจหรือชุดพื้นเมืองตามประกาศ มหาวิทยาลัยหรือคณะ

ข้อ ๗ นิสิตจะต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง หรือคำแนะนำ ตักเตือนของอาจารย์ และ เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ ไม่แสดงกิริยาอาการกระด้างกระเดื่อง ลบหลู่ ดูหมิ่นเหยียดหยาม หรือกระทำการที่ไม่สมควรประการอื่นๆ

ข้อ ๘ นิสิตต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อสิทธิและหน้าที่ของตนเอง เคารพในสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรมและจรรยา มารยาทอันดีงาม ไม่ปฏิบัติตนในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติคุณทั้งของตนเอง บิดามารดา และผู้ปกครองหรือมหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ นิสิตต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยก ความสามัคคี และ ก่อเหตุไม่สงบในมหาวิทยาลัย หรือก่อการทะเลาะวิวาทระหว่างนิสิตของมหาวิทยาลัยด้วยกัน รวมทั้งสถาบันอื่นและบุคคลทั่วไป

ข้อ ๑๐ นิสิตต้องไม่กระทำการใดๆ ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนและรำคาญหรือเป็นการรบกวนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย หรือการทำการกิจกรรมของมหาวิทยาลัยหรือคณะ

ข้อ ๑๑ นิสิตจะต้องแสดงบัตรประจำตัวนิสิตได้ทันทีเมื่ออาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยขอตรวจสอบ เพื่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในบริเวณพื้นที่ของมหาวิทยาลัย เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการรับบริการใดๆ ของมหาวิทยาลัย หรือเพื่อความถูกต้องในการพิสูจน์ตัวบุคคลในการทดสอบวัดผลอย่างใดๆ

ข้อ ๑๒ นิสิตต้องไม่แสดงออก กล่าวด้วยวาจา เขียนหรือพิมพ์ข้อความ จัดทำสิ่งพิมพ์สิ่งวาดหรือ การกระทำประการใดๆ ในสื่อทุกชนิด เพื่อโฆษณาหรือเผยแพร่ข้อมูลอันอาจทำให้ผู้อื่นหรือมหาวิทยาลัยเสียหาย

ข้อ ๑๓ นิสิตต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตน และจะต้องไม่กระทำการหรือ มีพฤติกรรมดังกรณีต่อไปนี้ โดยให้ถือว่ากระทำผิดวินัย

(๑) ประพฤติผิดศีลธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ หรือประพฤติผิด และเสื่อมเสียในทางชู้สาว

(๒) ประพฤติตนหมกมุ่นในอบายมุข การพนัน การเที่ยวเตร่สถานบริการกลางคืนเป็นอาจิม หรือมีหนี้สินล้นพ้นตัว

(๓) นำสุรา ดื่มสุรา เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ หรือของมีเมา หรือเสพ หรือมีไว้เพื่อเสพภายในมหาวิทยาลัย หรือจำหน่ายสารเสพติดทุกชนิดภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

(๔) สูบบุหรี่ในขณะที่มีการเรียนการสอน การปฏิบัติการ การสอบ และในบริเวณที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นเขตปลอดบุหรี่ และในบริเวณเขตปลอดบุหรี่ตามกฎหมาย

(๕) กระทำการใดๆ โดยจงใจหรือฝ่าฝืนระเบียบการใช้อาคารสถานที่ของมหาวิทยาลัย เป็นเหตุให้ทรัพย์สิน ผลประโยชน์และปกติสุขส่วนรวมของมหาวิทยาลัยถูกทำลายหรือเสียหาย

(๖) นำขนบธรรมเนียมหรือวิธีการอันไม่เหมาะสมมาปฏิบัติภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย

(๗) จัดการประชุม หยุดเรียนหรือการประชุมประท้วงเพื่อเรียกร้องต่างๆ ที่มีนิสิตหรือบุคคลภายนอกมาร่วมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย และโดยไม่คำนึงถึงระเบียบวินัย นิสิต ระเบียบแบบแผนของมหาวิทยาลัยหรือกฎหมายบ้านเมือง

ข้อ ๑๔ นิสิตกระทำการดังต่อไปนี้ ถือว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ทุจริตหรือพยายามทุจริตในการศึกษาและการสอบ

(๒) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ชกต่อย ทำร้ายร่างกายผู้อื่น หรือแสดงพฤติกรรมในลักษณะนักเลง อันธพาล ก่อความสงบเรียบร้อย

(๓) กระทำการทุจริต ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ฉ้อโกง ยักยอกทรัพย์ ข่มขู่ บังคับ ชื่นใจ หรือริดไถบุคคลอื่น อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย หรือเสื่อมเสียชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัย

(๔) เป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน ยุยง ก่อเหตุให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในมหาวิทยาลัยหรือก่อให้เกิดความแตกแยก ความสามัคคีระหว่างนิสิต เว้นแต่การใช้สิทธิโดยชอบด้วยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

(๕) ส่งเสริมเผยแพร่ลัทธิทางการเมืองที่เป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงของประเทศ

(๖) กระทำการลามก อนาจาร หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ อันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงแก่ตนเอง ผู้อื่นหรือมหาวิทยาลัย

(๗) กระทบการใดๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

- (ก) เล่นการพนัน สนับสนุน หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพนันทุกชนิด
- (ข) ครอบครอง พกพาอาวุธ สิ่งเทียมอาวุธ วัตถุระเบิด หรืออาวุธร้ายแรง
- (ค) เสพ ครอบครอง จำหน่าย ยาเสพติดหรือสารเสพติดทุกชนิด
- (ง) จำหน่ายหรือมีสิ่งผิดกฎหมายไว้ในครอบครอง

(๘) รายงานเท็จ แจ้งข้อความเท็จ ปลอมแปลงเอกสารหรือลายมือชื่อผู้อื่น แอบอ้างชื่อมหาวิทยาลัยไปดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยไม่ได้รับอนุญาต

(๙) จงใจกระทบการ คัด ลอกเลียนแบบงานใดๆ มาเป็นวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระของตนโดยมิชอบ

(๑๐) กระทบการใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือกระทำความผิดตามกฎหมายมีโทษทางอาญา เว้นแต่ความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๕ การกระทำความผิดทางวินัยในข้อ ๑๓ (๑) ถึง (๗) กรณีเกิดผลเสียหายต่อชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย หรือความสงบเรียบร้อยของสังคมอย่างร้ายแรง ให้ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ นิสิตต้องรักษาวินัยตามข้อบังคับนี้อย่างเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

หมวด ๒

โทษความผิดวินัย

ข้อ ๑๗ โทษความผิดวินัยมี ๖ สถาน คือ

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือนหรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) ตัดคะแนนความประพฤติ
- (๔) พักการศึกษา หรือระงับการเสนอชื่อให้สำเร็จการศึกษา มีกำหนดตั้งแต่หนึ่งภาคการศึกษาถึงสองภาคการศึกษา ในกรณีที่ไม่สามารถพักการศึกษาได้
- (๕) ให้ออก
- (๖) ไล่ออกและไม่มีสิทธิได้รับหลักฐานแสดงผลการศึกษาจากมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ โทษตัดคะแนนความประพฤติแบ่งออกเป็น ๔ ระดับ คือ

- (๑) ความผิดสถานหนักให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละไม่เกิน ๔๐ คะแนน
- (๒) ความผิดสถานปานกลางให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละไม่เกิน ๓๐ คะแนน
- (๓) ความผิดสถานเบาให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละไม่เกิน ๒๐ คะแนน
- (๔) ความผิดสถานเล็กน้อยให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละไม่เกิน ๑๐ คะแนน

ข้อ ๑๕ นิสิตทุกคนมีคะแนนความประพฤติ ๑๐๐ คะแนน ตลอดระยะเวลาที่มีสภาพความเป็นนิสิต และนิสิตที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติเมื่อรวมคะแนนแล้วมีระดับโทษ ดังนี้

(๑) นิสิตผู้ใดถูกตัดคะแนนความประพฤติครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกัน เกินกว่า ๔๐ คะแนน แต่ไม่เกิน ๖๐ คะแนน ให้หมดสิทธิสอบปลายภาคเรียนในภาคการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนั้น

(๒) นิสิตผู้ใดถูกตัดคะแนนความประพฤติครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกัน เกินกว่า ๖๐ คะแนน แต่ไม่เกิน ๘๐ คะแนน ให้ได้รับโทษพักการศึกษามีกำหนด ๑ ภาคการศึกษาปกติ

(๓) นิสิตผู้ใดถูกตัดคะแนนความประพฤติครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกัน เกินกว่า ๘๐ คะแนน แต่ไม่เกิน ๙๙ คะแนน ให้ได้รับโทษพักการศึกษามีกำหนด ๒ ภาคการศึกษาปกติ

(๔) นิสิตผู้ใดถูกตัดคะแนนครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันถึง ๑๐๐ คะแนน ให้ได้รับโทษพ้นสภาพการเป็นนิสิต โดยให้ออกหรือไล่ออกตามดุลยพินิจของคณะกรรมการวินัยนิสิตมหาวิทยาลัย

(๕) คะแนนที่ถูกตัดและได้นำไปใช้ในการลงโทษพักการศึกษาแล้ว จะไม่นำมาใช้เพื่อการลงโทษพักการเรียนครั้งต่อไป แต่จะเก็บสะสมไว้เพื่อเป็นเกณฑ์ตาม (๔) เท่านั้น

(๖) กรณีที่มีคำสั่งลงโทษตัดคะแนนในภาคการศึกษาสุดท้ายซึ่งนิสิตผู้นั้นจะจบการศึกษา และมีผลทำให้คะแนนสะสมที่ถูกตัดถึงเกณฑ์พักการเรียน มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาเปลี่ยนโทษพักการเรียนเป็นโทษอย่างอื่นตามข้อ ๑๗ ตามความเหมาะสมก็ได้

ข้อ ๒๐ โทษให้ออก ให้นิสิตพ้นสภาพการเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยโดยมีสิทธิได้รับหลักฐานแสดงผลการศึกษาของมหาวิทยาลัย

หมวด ๓

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๒๑ เมื่อปรากฏว่ามีนิสิตกระทำผิดวินัย ให้บุคคลผู้ได้รับความเสียหายที่เกิดจากการกระทำของนิสิต หรืออาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยผู้พบเห็น รายงานเป็นหนังสือต่อมหาวิทยาลัยโดยเร็ว เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๒ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการวินัยนิติต ประกอบด้วย

- (๑) อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธาน
- (๒) คณบดีจำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ
- (๓) กรรมการโดยคำแนะนำจากอธิการบดี จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ
- (๔) นิติกรคนหนึ่ง เป็นกรรมการ
- (๕) นายกองค้การนิติต เป็นกรรมการ
- (๖) ผู้อำนวยการกองกิจการนิติต เป็นกรรมการและเลขานุการ
- (๗) หัวหน้างานวินัยและพัฒนานิติต กองกิจการนิติต เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการวินัยนิติต มีอำนาจหน้าที่

- (๑) ดูแล ส่งเสริม สนับสนุนให้นิติตเป็นผู้มีวินัยและรักษาวินัยอย่างเคร่งครัด
- (๒) พิจารณาผลการสอบสวนวินัยร้ายแรงและวินิจฉัยเสนอโทษที่เหมาะสมและเป็นธรรมกับการกระทำผิดวินัยนิติตต่อมหาวิทยาลัย
- (๓) เสนอแนวทางและมาตรการเกี่ยวกับการพัฒนาความมีระเบียบวินัยนิติต
- (๔) พิจารณาเสนอการออกระเบียบ ประกาศ คำสั่งใดๆ ที่เกี่ยวกับกิจการของงานวินัยและพัฒนานิติต โดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้
- (๕) เสนอต่อมหาวิทยาลัยเพื่อขอแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินัยนิติต
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๒๔ การดำเนินการทางวินัยแก่นิติต ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยเร็ว และการดำเนินการเช่นว่านั้น ต้องเปิดโอกาสให้นิติตผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย

กรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการสอบสวน ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้

ข้อ ๒๕ ในกรณีข้อเท็จจริงปรากฏโดยแจ้งชัดว่านิติตผู้ใดมีพฤติกรรมหรือกระทำผิดซึ่งเป็นความผิดเล็กน้อย ให้รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิติตหรือผู้ที่รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิติตมอบหมายหรือคณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมาย เรียกนิติตผู้นั้นมาว่ากล่าวตักเตือน ให้ยุติหรือระงับการกระทำ หรือพฤติกรรมที่กระทำนั้นหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนั้นๆเสีย โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงก็ได้

หมวด ๔

การสอบสวนวินัยนิสิต

ข้อ ๒๖ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อพิจารณาสอบสวนการกระทำผิดวินัยของนิสิตตามข้อบังคับนี้ โดยให้แต่งตั้งจากอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นประธานกรรมการอีกอย่างน้อยสามคน และให้หัวหน้างานวินัยและพัฒนานิสิต กองกิจการนิสิต เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ประธานรับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

ในกรณีการสอบสวนไม่แล้วเสร็จตามวรรคก่อน ให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงขอขยายเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกสองครั้งๆ ละไม่เกิน ๑๕ วัน

ข้อ ๒๗ ให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมีอำนาจเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสาร พยานหลักฐานที่อยู่ในการครอบครองของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือออกไปตรวจสอบสถานที่ เพื่อประกอบการพิจารณาสอบสวนได้

ข้อ ๒๘ นิสิตที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนนำพยานหลักฐานชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ ก่อนเสร็จสิ้นการพิจารณาสอบสวน

หมวด ๕

การพิจารณาโทษ การกำหนดโทษและอำนาจการลงโทษนิสิต

ข้อ ๒๙ การพิจารณาโทษวินัยนิสิตให้อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการวินัยนิสิต โดยเสนอความเห็นและรายงานให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายหรือคณบดีเป็นผู้สั่งลงโทษ

ข้อ ๓๐ การกำหนดโทษความผิดให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการวินัยนิสิต แล้วเสนออธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย สั่งลงโทษและถือว่าเป็นการสิ้นสุดการลงโทษ

ข้อ ๓๑ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษนิสิต ได้แก่

(๑) อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย ในโทษข้อ ๑๗ (๑) ถึง ๑๗ (๖)

(๒) คณบดีในคณะที่นิสิตผู้กระทำผิดสังกัด ในโทษข้อ ๑๗ (๑) และ (๒)

ข้อ ๓๒ การสั่งลงโทษนิสิตให้ทำเป็นคำสั่งการลงโทษทางวินัยนิสิต ให้พิจารณาสั่งลงโทษตามความเหมาะสมกับความผิด ในคำสั่งลงโทษนิสิตให้แสดงถึงลักษณะของการทำความผิดและโทษที่ได้รับโดยแจ้งชัด ด้วยความยุติธรรม มิให้เป็นไปโดยอคติหรือโดยโทสจริต

ข้อ ๓๓ ในกรณีนิสิตกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้คณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมายสั่งลงโทษตามสมควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษว่ากล่าวตักเตือนหรือภาคทัณฑ์ ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือร้ายแรงแต่มีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษพักการศึกษา

ในกรณีนิสิตกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายสั่งลงโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

ในกรณีที่มีความผิดวินัยแต่ยังไม่ถึงกับลงโทษ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้นิสิตรายงานตัวอบรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือทำงานให้กับมหาวิทยาลัยแทนการลงโทษก็ได้ การดำเนินการเช่นว่านี้ ให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๔ การสั่งลงโทษนิสิตที่กระทำผิดทุกครั้ง ให้แจ้งหนังสือให้ผู้ถูกลงโทษได้ทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้กองบริการการศึกษา และคณะที่นิสิตสังกัด และให้งานวินัยและพัฒนานิสิต กองกิจการนิสิต รายงานไปยังผู้ปกครองของผู้ถูกลงโทษทราบ และให้ดำเนินการแจ้งกำหนดเวลาหรือวิธีการในการใช้สิทธิอุทธรณ์ในการโต้แย้งคำสั่งหรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ให้นิสิตทราบด้วย

หมวด ๖

การอุทธรณ์

ข้อ ๓๕ นิสิตผู้ใดถูกลงโทษตามข้อบังคับนี้ ให้นิสิตผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๓๖ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้ เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยหรือพิการจนไม่อาจเขียนหนังสือได้ ให้ผู้ปกครองหรือผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้ที่จะอุทธรณ์กระทำการอุทธรณ์แทนก็ได้โดยได้รับความยินยอมจากผู้อุทธรณ์

ข้อ ๓๗ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ที่จะอุทธรณ์อาจขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สั่งลงโทษว่าจะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาจากเหตุผลและความจำเป็น เป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๓๘ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ จะต้องยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่งนั้น

เมื่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยได้รับหนังสืออุทธรณ์ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ขึ้นพิจารณาและเสนอความเห็นให้สภามหาวิทยาลัยทราบ มติของสภามหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๓๙ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ประกอบด้วย กรรมการบริหารมหาวิทยาลัยหนึ่งคนเป็นประธาน กรรมการจากตัวแทนคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยสองคน จากตัวแทนสภานิสิตหนึ่งคน เป็นกรรมการ และนิสิตหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการอุทธรณ์ต้องเร่งดำเนินการพิจารณาการอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับทราบคำสั่ง และอาจขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสองครั้งๆ ละไม่เกิน ๑๕ วัน

ข้อ ๔๐ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำใหม่ได้

ข้อ ๔๑ กรณีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออก ให้เสนอหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อสภามหาวิทยาลัย และคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๔๒ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้สั่งลงโทษหรือสั่งเปลี่ยนแปลงการลงโทษตามอุทธรณ์หรือยกอุทธรณ์แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยพะเยา